

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ตายแบบสิ้นกิเลส

ไปส่งอะไรที่นั่นที่นั่นค่อยหุดค่อยย่นเข้ามา กำลังอ่อนลงๆ หุดเข้ามา ที่ส่งที่ไกลก็ไกลเข้ามาๆ ตัดเข้ามาเรื่อย ความสงสารความเมตตาเมื่อกำลังไม่อำนวยแล้วก็ค่อยหุดค่อยย่นเข้ามา วันธรรมดาวันราชการอย่างนี้ไปตามโรงพยาบาลต่างๆ ไปโรจนันไปโรจนี่เดี๋ยวนี้ไปโรจนกั่มอบให้โรงละสองหมื่นๆ ทุกโรง สงสาร ทางภูเขียวกั้ตั้ง ๑๐ ล้านกว่า กำลังสร้างตึกให้ โรงพยาบาลภูเขียวกำลังสร้างเวลานี้ตึก เราไปโรงพยาบาลภูเขียวกั้ไปเห็นเขาติดไว้ท้ายรถ รถเขาวิ่งข้างหน้าเรา เราวิ่งตามหลัง เห็นเขาเขียนไว้ว่า กุจะฟ้องท่านเปา เรากั้จับอันนั้นละมาไว้ที่นี้ มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน ต่ออีก กุจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน เขาเขียนเล่นเขาหрок เรากั้ดึงอันนั้นมาต่อ เขาเขียนว่า กุจะฟ้องท่านเปา เรากั้ดึงอันนั้นมาไว้หน้าวัด ต้นฉบับเขา กุจะฟ้องท่านเปา เราต่อให้ มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน

ทางด้านสองด้านทางน้ำหนากั้ไปบอกแล้ว ตั้งแต่เมื่อวานหรือวานขึ้น เมื่อวานขึ้นละไปบอกแล้ว ถ้าว่าบอกแล้วจริงนะเรา ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้น นี้บอกเขาเรียบริ้อยเป็นคำสัตย์คำจริงว่า ต่อไปนี้จะไม่ได้มา เพราะลำบากมาก ๖ ชั่วโมง จากนี้ไปถึงด่านสุดท้ายกลับมา ๖ ชั่วโมงพอดี เอาของไปเต็มรถๆ ไปสองด่าน ปังจัยให้ครอบครัวละหนึ่งพันๆ เด็กมีเท่าไรให้คนละหนึ่งร้อยๆ แล้วของโน้นให้ครอบครัวละเท่าไรกั้กำหนดไว้เรียบริ้อย นี้ก็บอกเขาแล้วว่าจะไม่ได้อมา ต่อไปก็ไม่ได้มาจริงๆ คือกำลังมันอ่อนลงๆ หุดเข้ามาๆ

สำหรับธาตุขันธ์ดูมันอยู่ตลอดเวลา ธาตุขันธ์เป็นเครื่องใช้ เป็นเครื่องมือของจิต เราต้องการอะไรเมื่อธาตุขันธ์เครื่องมือยังอำนวยอยู่ก็ใช้ได้ตามนั้นๆ มันอ่อนลงๆ ก็ใช้ได้ตามส่วน สุดท้ายใช้ไม่ได้ทั้งเลย ทิ้งไปแล้วจะไปอยู่ยังงั้มันกั้หมดปัญหาจะว่าไปโลกไม่ได้เป็นอย่างนั้นนะ ไชว่คว่า มันหาที่กั้เกิดตั้งแต่ยังไม่ตาย โลกหาที่กั้เกิด เดือดร้อนกั้กับที่กั้เกิดที่อยู่ตั้งแต่ยังไม่ตาย ตายแล้วมันกั้ดินอย่างนั้นเพราะไม่มีหลักใจ ถ้ามีหลักใจมันกั้ชุ่มเย็น ใครมีหลักใจมากเท่าไรยังชุ่มเย็นยิ่งหนาแน่นมันคงไปโดยลำดับ เพราะอำนาจของศีลธรรมเข้าสู่ใจ ตายใจได้เป็นลำดับลำดับ ถ้าธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วเรียกว่าตายตัว นั่นคือธรรมธาตุอยู่นั้นแล้วไปหาที่ไหน หมด ไม่มีที่ที่จะหา พออยู่นั้นแล้ว พอแต่ยังไม่ตาย ท่านรู้

พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ รู้อยู่เปอร์เซ็นต์ สนุทธิภูมิโก ขึ้นสุดท้าย ดูผลงานครั้งสุดท้ายว่าสิ้นแล้ว หมดภาระ ท่านจึงเรียกว่า วุสิต์ พุระหมจริย์ กตฺ กรณีย์

พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว งานที่ควรทำได้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว งานอื่นจะทำให้ยิ่งกว่านี้ไม่มี งานแกกิลเลสเป็นงานหนัก งานจะยิ่งกว่าการงานแกกิลเลสไม่มี พออันนี้ขาดสะบั้นลงไปหมด เรียกว่า วุสิต์ พุรหมจรรย์ อยู่อันนี้ได้อยู่จบแล้ว งานที่ควรทำได้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว งานอื่นจะทำให้ยิ่งกว่านี้ไม่มี นั่นสิ้นสุดของจิตที่เป็นนักท่องเทียวสายแสหาที่เกิดที่ตาย ให้อยู่ตลอดเวลา มันหาตั้งแต่มันยังไม่ตาย พอตายแล้วก็ติดไปตามกรรม มันจะหาที่ไหนก็ตามไม่เห็นอกรรม กรรมควบคุม กรรมดีกรรมชั่วควบคุมอยู่ในใจ จะพาให้ไปเกิดสูงต่ำขึ้นอยู่กับกรรมติดอยู่กับใจ อวิชชาบังคับให้เกิด เกิดดีเกิดชั่วขึ้นอยู่กับกรรมดีกรรมชั่ว พออวิชชาขาดสะบั้นไปแล้วไม่มีอะไรบังคับให้เกิด ความตายมันก็ไม่ได้อยู่แล้วในใจจะเอาอะไรมาเกิดอีกล่ะ

เราทำกับโลกเราก็ทำไปอย่างนั้นละ เราคิดเล็งดูโลกดูสงสารบวกลบคุณหาอะไรควรตัดตัด อะไรควรเพิ่มเพิ่ม พิจารณาไปเรื่อย ๆ เพราะในงานของตัวเองมันเสร็จสิ้นไปทุกอย่างไม่มีอะไรจะทำพูดให้มันชัดเจน งานในหัวใจนี้เสร็จสิ้นลงเรียบร้อยแล้วเป็นเวลา ๕๖-๕๗ ปีแล้วมั้ง หลวงปู่มั่นมรณภาพ ๙๒ เราก็เป็น ๙๓ ไล่เลยกันไป งานเสร็จสิ้นมาตั้งแต่โน้นแล้ว งานของใจที่หมุ่นเป็นกงจักร กิเลสพาให้หมุ่น พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่หมุ่น งานของใจก็สิ้นสุดลงตรงนั้น ท่านจึงเรียกว่า วุสิต์ พุรหมจรรย์ การประพฤติพรหมจรรย์เพื่อความพ้นทุกข์ได้สิ้นสุดลงไปแล้ว

ที่นี้หมดกังวลทุกอย่าง จะอยู่จะตายจะเป็นยังไงไม่มีนะ ตายแล้วจะไปเกิดที่ไหนไม่มี ความกังวลในการเกิดการตายไม่มี หมด เพราะธรรมชาตินี้พออยู่ในนั้นแล้วเรียบร้อย ไม่มีอะไรจะมาตัดออก ไม่มีอะไรจะมาเพิ่มเติม พอด้วยความเลิศเลออยู่ในใจดวงนั้น นั่นละพระพุทธรเจ้า พระอรหันต์ท่านเลิศเลออยู่อย่างนั้น การเกิดการตายท่านจึงไม่เป็นภาระ มองดูแต่ขันธี่ใช้ได้มากน้อยเพียงไรก็ใช้ไป ๆ ใช้ไม่ได้ทิ้งไปเลยนี้เรียกว่าสมมุติ

พระอรหันต์ท่านนิพพานไม่ค่อยได้ยินนะ ในประวัติไม่ค่อยมี มีน้อยมาก มีเฉพาะองค์ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง เช่น พระสารีบุตร พระโมคคัลลาน์ เวลาท่านจะนิพพานท่านก็มาทูลลาพระพุทธรเจ้า พระสารีบุตรก็มาทูลลาจะไปนิพพานที่บ้านเกิด พระพุทธรเจ้าก็เปิดประตูวัดเซตวันรอบหมด เอา องค์ไหนจะไปตามส่งเสียพี่ชายของเธอทั้งหลายก็ให้ไปได้ วัดเซตวันเราเปิดโล่งหมด เปิดให้ไป พระติดตามไปตั้ง ๕๐๐ ไปถึงนั้นก็ให้แม่เป็นสัมมาทิฐิในวาระสุดท้าย

ที่แรกมาก็ตำหนิลูกชาย อุปนิสัยนี้เวลาบวชแล้วไปที่ไหนไม่เห็น ครั้นเวลาแก่แล้วจะมาสึก ไม่รู้ว่าลูกชายจะมาปลงสังขารที่นั่น มาก็แสดงฤทธิ์เดชให้แม่ดูทุกอย่าง เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมมาเป็นชั้น ๆ แสดงฤทธิ์ออกเปิดให้แม่ดู ครั้นเวลามาถามแล้ว

ลูกชายก็สรุปความลงว่า เหล่านี้เป็นเหมือนสามเณรน้อย พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์ พรหมมาราบท่าน ๆ วาระสุดท้ายที่ท่านจะนิพพาน เวลาขณะนี้จากไปก็ถามลูก ลูกก็ บอกขณะนี้เป็นคนะนั้น ๆ เรื่อย ๆ สุดท้ายก็บอกว่าเหล่านี้เป็นเหมือนกับสามเณรของ อาตมา

อะไรเห็นธรรมเห็นใหม่ละ ทำมหาพรหมยังมาราบธรรมทั้งนั้น ธรรมใน หัวใจท่านเหนือหมด เพราะฉะนั้นจึงว่าเหล่านี้เป็นเหมือนสามเณร ทำมหาพรหม เหล่านี้มาเป็นเหมือนกับสามเณร ธรรมอยู่ในหัวใจของท่านใหญ่ขนาดไหน ท่านก็ นิพพานที่นั่น พระโมคคัลลาน์ก็ไปนิพพาน บริษัทบริวารก็ตาม พระองค์ทรงเปิดประตู วัดเซตวัน องค์ไหนอยากไป เอ้า ไปเราเปิดให้ไปหมด พี่ชายของเธอจะจากไปแล้ววาระ สุดท้าย ไปใครอยากไป เปิดประตูวัดเซตวัน พระตามส่งสร้อยहार้อย พระโมคคัลลาน์ ก็มีชื่อเสียงโด่งดัง

พระอรหันต์นั้นก็ทราบกันแล้ว นิพพานแบบหนึ่ง ส่วนพระกัสสปะยังไม่ได้เผา ศพ ยังมีการเกี่ยวข้องกับพระอริยมะตไตรย นั่นก็วาระสุดท้ายพระอริยมะตไตรยจะเอา ศพของพระกัสสปะมาเผาบนฝ่าพระหัตถ์สุดท้าย กรรมสิ้นสุดลงจุดนั้น นอกนั้นไม่ค่อย ปรากฏพระอรหันต์ท่านนิพพาน ในตำราไม่ค่อยมีมากนัก ไม่ค่อยมี เพราะท่านตายง่าย ปรกติท่านจะอยู่ในป่าในเขา ๆ เป็นประจำ ถึงกาลเวลาแล้วหัวชุกเข้าตรงไหนบีบติดฝัง ไปเลย ๆ แล้วใครจะไปตามจดจารึกเอาประวัติของท่าน

ด้วยเหตุนี้ประวัติของพระอรหันต์ทั้งหลายจึงไม่ค่อยมี เพราะท่านตายง่าย ไปที่ ไหนหัวชุกเข้าบีบเลย ถึงกาลเวลาแล้วเหอหัวชุกบีบติดฝังไปเลย ๆ ก็มีปรากฏพระสารี บุตร พระโมคคัลลาน์ พระอรหันต์ ที่ชัดเจนในประวัติ นอกนั้นไม่ค่อยมีในประวัติ ท่าน ตายง่าย พระอรหันต์ตายง่ายนิดเดียว ท่านตายไม่มีสมมุติเข้าไปถึงความรังแกอะไรกับ จิตใจท่าน

สมมุติก็เป็นสมมุติ ธาตุชั้นธัมมันตัตถิมนดินของมันท่านก็รู้ นี่คือเรื่องสมมุติธัมมันตัตถิ ของมันทัน วาระสุดท้ายมันหมดความติดดินเรียกว่าตาย จิตไม่ติดไม่ดิน ไปเลย เพราะฉะนั้นพระอรหันต์นิพพานจึงไม่ค่อยมีในประวัติ มีน้อยมาก เนื่องจากท่านตาย ง่าย หัวชุกเข้าตรงไหน ๆ ไปเลย ๆ ไม่ได้ตายยากเหมือนปุถุชนตาย ปุถุชนนี้แหม ติด ดินตกที่หลับที่นอน ตกเตียงไป สติตั้งประคองใจไม่มี ตายแบบนั้น ท่านผู้สิ้นกิเลส แล้วตายแบบสิ้นกิเลส ไม่ได้ยากอะไรเลย

วันนี้วันที่ ๒ วันที่ ๕ ก็จะได้ไปร้อยเอ็ด เสียสมหมายละเขานิมนต์ไปจะก่อเจดีย์ อะไร วันที่ ๕ จะได้ไปค้ำที่นั่น ตอนเช้ามีพิธีอะไร เสร็จแล้วกลับ วันที่ ๖ กลับ ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th
และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*
และเครือข่ายทั่วประเทศ